

Lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål;

utfärdad den 14 november 2013.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål

dels att 2 kap. 4 §, 3 kap. 1 §, 4 kap. 11, 13, 29 och 30 §§ samt 5 kap. 8 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 4 kap. 29 a och 31 a §§, av följande lydelse.

2 kap.

4 §² En ansökan om rättslig hjälp i Sverige enligt denna lag bör innehålla – uppgift om den utländska domstol eller myndighet som handlägger ärendet,

– en beskrivning av det rättsliga förfarande som pågår,

– uppgift om den aktuella gärningen med tid och plats för denna, samt de bestämmelser som är tillämpliga i den ansökande staten,

– uppgift om vilken åtgärd som begärs och, i förekommande fall, i vilken egenskap en person ska höras,

– namn på och adress till de personer som är aktuella i ärendet.

I 4 kap. 8, 11, 14, 24 a, 25, 25 b, 25 c, 26 a, 29 och 29 a §§ finns särskilda bestämmelser om vad en ansökan ytterligare ska innehålla vid vissa slag av åtgärder.

Om ärendet är brådskande eller om verkställighet önskas inom viss tidsfrist, ska detta anges och motiveras.

En ansökan om rättslig hjälp ska göras skriftligen genom post, bud eller telefax. Den får även, efter överenskommelse i det enskilda fallet, översändas på annat sätt.

3 kap.

1 §³ Bestämmelserna i 2 kap. 4 § första och tredje styckena ska tillämpas vid ansökan om rättslig hjälp utomlands, om inte annat följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige eller av krav från den mottagande staten.

¹ Prop. 2012/13:170, bet. 2013/14:JuU4, rskr. 2013/14:30.

² Senaste lydelse 2011:906.

³ Senaste lydelse 2011:906.

I 4 kap. 9, 10, 13, 24 b, 26, 26 c och 31 a §§ finns särskilda bestämmelser om vad en ansökan ytterligare ska innehålla vid vissa slag av åtgärder.

4 kap.

11 §⁴ En ansökan om rättslig hjälp med förhör genom videokonferens i rättegång med någon som befinner sig i Sverige ska handläggas av en tingsrätt. Förhör med en tilltalad får ske endast om han eller hon samtycker till förhöret. Samtycket ska framgå av ansökan.

Vid handläggningen i tingsrätten ska ärendet anses som en bevisupptagning utom huvudförhandling. Den som är part ska underrättas om tid och plats för bevisupptagningen men behöver kallas endast om han eller hon ska höras eller annars fullgöra något vid bevisupptagningen. Om det behövs får rätten besluta om biträde av tolk.

En ansökan om rättslig hjälp med förhör genom videokonferens under förundersökning ska handläggas av åklagare. Förhör med en misstänkt får ske endast om han eller hon samtycker till förhöret.

13 §⁵ I ett mål eller ärende vid svensk domstol får domstolen, under förutsättning att videokonferens i rättegång är tillåten enligt svensk rätt, ansöka om rättslig hjälp med förhör vid myndighet i en annan stat genom videokonferens med en person som befinner sig i den staten om det har avtalats om sådan rättslig hjälp i en internationell överenskommelse med den andra staten eller om den staten annars ger sådan hjälp. När det gäller förhör med en tilltalad ska det av ansökan framgå att den som ska höras samtycker till förhöret.

Åklagare får ansöka om rättslig hjälp vid utländsk myndighet med förhör genom videokonferens under förundersökning med en person som befinner sig i en annan stat om det har avtalats om sådan rättslig hjälp i en internationell överenskommelse med den andra staten eller om den staten annars ger sådan hjälp. Förhör med en misstänkt får ske endast om han eller hon samtycker till förhöret.

29 § Efter ansökan av en annan stat får, för förhör eller konfrontation i samband med en förundersökning eller en rättegång där,

1. en person som är berövad friheten i Sverige föras över till den andra staten, eller
2. en person som är berövad friheten i den andra staten föras över till Sverige.

Av ansökan enligt första stycket 1 ska det framgå hur lång tid den frihetsberövade behöver vistas i den andra staten.

Ett överförande enligt första stycket 1 får inte ske för att den frihetsberövade ska ställas till ansvar inför domstol.

29 a § Efter ansökan av en annan stat får en frihetsberövad person, som avtjänar ett fängelsestraff i Sverige enligt lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom, överföras till den stat där fängelsestraffet har utdömts för att där inställa sig för en ny prövning av

⁴ Senaste lydelse 2005:491.

⁵ Senaste lydelse 2005:491.

domen. Ett sådant överförande får ske endast om den frihetsberövade samtycker till det. Samtycket ska framgå av ansökan.

30 § En ansökan om överförande prövas av regeringen. En ansökan från en stat som är medlem i Europeiska unionen eller från Norge eller Island prövas dock av åklagare.

En ansökan enligt 29 § första stycket 1 eller 29 a § får vägras om ett överförande medför att tiden för frihetsberövandet förlängs eller om den frihetsberövades närvaro behövs i ett brottmål som handläggs här i landet.

Om en ansökan enligt 29 § första stycket 1 eller 29 a § bifalls, ska det framgå av beslutet när den frihetsberövade senast ska återföras till Sverige eller, i förekommande fall, försättas på fri fot.

31 a § En svensk domstol får begära att en frihetsberövad person som, enligt lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom, avtjänar ett i Sverige utdömt fängelsestraff i en annan stat, förs över till Sverige för att inställa sig till en ny prövning av den dom som verkställigheten gäller. Av ansökan ska det framgå att den frihetsberövade samtycker till att överföras.

5 kap.

8 § I den utsträckning det har avtalats i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige gäller bestämmelserna om immunitet i 5–7 §§ även en frihetsberövad som har förts över till Sverige enligt 4 kap. 29, 31 eller 31 a §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Ulf Wallentheim
(Justitiedepartementet)

